

MANUEL FOLGUERA I DURAN

Diu a un repòrter de "La Rambla":

—La Ponència (o digueu-li com vulgueu) del Projecte de Constitució espanyola que s'ha publicat, no és sinó una burla sagnant a Catalunya, tenint en compte els antecedents del problema plantejat a base del cèlebre Pacte de Sant Sebastià.

—Probablement serà un "ballon d'essai" per investigar l'estat d'opinió del poble català, considerant-lo dividit i retrinxat amb motiu dels abassegaments de l'Esquerra Republicana en les dues darreres eleccions, amb menyspreu, en el meu concepte lamentable, de les restants forces polítiques del país.

—Però precisa que aquesta gent de Madrid s'equivoqui de mig a mig. *I que la protesta de Catalunya, davant d'aquella Ponència, sigui general i contundent. I que la votació del nostre Estatut sigui màxima.*

Els que ens havem passat tota la vida combatent la desapareguda Monarquia espanyola, amb major persistència i austeritat que molts titolats republicans, havent sofert processos per atacs a la reialesa, *estem també disposats a combatre la naixent República espanyola en quant hagués de resultar tan unitària i centralista com la institució foragitada.* Per a molts, per a moltíssims catalans, *encara existeix la "qüestió prèvia" de la nostra alliberació nacional.*

La Ponència referida ens retrotreu als temps de Canalejas i Dato, amb les martingales de les rebregades Mancomunitats discrecionals, tan efímeres que un Govern les pot concedir i un altre dissoldre-les frescament com un bolado dins l'aigua. Cal solament recolzar-se, per a desfer-les, en la defensa de la "integritat nacional".

Catalunya vol quelcom més: *el reconeixement de la seva Personalitat i del dret a associar-se amb la resta d'Espanya,* alienant solament les facultats de caràcter general que estimi renunciabls. El restant és fum.

I espero que així ho segueixi considerant, després d'haver-ho tan predicat l'insigne Francesc Macià, *QUE ÉS EL PRESIDENT VENERAT DE TOT CATALUNYA, MALGRAT ELL MATEIX S'HAGI VOLGUT COMPTAR, SOTA DIVERSOS CONCEPTES COM A PRESIDENT EXCLUSIU DE LES MASSES ESQUERRANES QUE COMANDA.*

Catalunya, com un sol cos amb una sola ànima, ha d'encarar-se amb els seus eterns enemics, *els quals, fins quan no volen ésser-ho per esforços de reflexiva comprensió, ho resulten gairebé sempre per L'INEVITABLE PREDOMINI INSTINTIU DE LLURS SENTIMENTS ANCESTRALS.*

El que ara succeeix ja ho tenia jo previst des de molt temps abans de la recent metamorfosi. Com també tinc previst que *Catalunya no triomfarà plenament, amb la seva liberació, fins que tota ella plegada ho requereixi, oblidant-se circumstancialment dels partidismes que tenen als catalans sempre contrapuntats els uns contra els altres. O LA SOLIDARITAT O L'ESCLAVITUD.*

11